

РЕШЕНИЕ

№ 6665

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6718** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и сл. от Глава Х. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Б. В. А. срещу решение от 19.04.2023 г., постановено по нах д. № 1610/2023 г. на Районен съд – София, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332- 010592/13.06.2023 г., издадено от началник група при ОПП СДВР, с което на жалбоподателя, за нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП (3 акона за движение по пътищата), на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, са наложени "глоба" в размер на 3000 лв. и "лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца"; На основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 103 от ЗДвП, на А. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева и наказание "лишаване от правоуправление на МПС" за срок от 2 месеца; На основание чл. 185 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП, на А. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 лева. В касационната жалба са направени оплаквания за незаконосъобразност на решението и допуснати съществени процедурни нарушения. Твърди също, че като не е обсъдил всички тези обстоятелства, имащи значение за правилното решаване на делото, съдът формирал вътрешното си убеждение в противоречие с принципите на НПК и по този начин допуснал съществено процесуално нарушение, което било основание за отмяна на

постановения съдебен акт. Според касатора мотивите на районния съд не съдържат необходимия анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, като тези допуснати нарушения са довели до неправилни фактически констатации и правни изводи, както и до неправилно приложение на материалния закон.

Искането към касационен състав на АССГ е да се отмени обжалваното съдебно решение по съображенията, изложени в касационната жалба и тези в съдебно заседание, както и да бъдат присъдени на касатора направените по делото разноски.

Ответникът по касация – началник група ОПП СДВР,

Представителят на СГП поддържа становище за неоснователност на жалбата. Сочи, че решението на въззивния съд е правилно и не са налице касационни основания за неговата отмяна.

Съдът, като съобрази изложените в жалбата касационни основания, събраните по делото доказателства и извърши касационна проверка на оспорваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е в срок от надлежна страна, атакува невлязъл в сила съдебен акт на районен съд, постановен в производството по Глава Трета, Раздел V на ЗАНН и подлежи на разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Оплакванията са във връзка с интерпретацията на фактическата страна на съвкупността от административни нарушения, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. В жалбата се инвокира оплакване за необоснованост на съдебния акт, което не е касационно основание, а на по силно основание не е касационно основание и непълнотата на доказателства, което е развито като причина за необосноваността на съдебния акт на СРС. Следващи оплаквания за незаконосъобразност на решението на НП са такива по процедурата по издаване на НП, като според касатор обстоятелствената част не съдържа фактически основания за извършените нарушения. Прави се възражение по отношение възприетите от АНО и въззивния съд факти затова, какви маневри при управление на МПС е предприел водача и се навеждат доводи, че при извършената маневра, изведена като състав на административно нарушение по чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП - или ползва пътища, отворени за обществено ползуване за други цели. Безспорно са установени факти, имащи отношение към извършените нарушения – при извършване на маневри по управление на МПС в градски условия на улици, предназначени за движение на автомобили и превозни средства за МГТ, жалбоподателят е извършил маневра без на установеното място да е разрешено или самото място да е изключено от обществената улична мрежа на града. Безспорно е, установено и непосредствено от разпит на свидетели, поведението на касатора при управлението на автомобила, препятстването на проверката, като не се е подчинил на подаден сигнал със стоп палка от полицейски служител.

За да потвърди процесното НП въззивен съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения водещи на това основание до отмяна на НП, привлеченото към отговорност лице е извършило описаното в НП нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, което е доказано по делото по безспорен начин. Доводът на касатора за липса на легална дефиниция на понятието "дрифт" е неоснователен. На първо място в наказателното постановление никъде не се употребява този термин. На второ място в ЗДвП също никъде не е упомената думата "дрифт".

На следващо място, установено и прието за доказано извършено нарушение по чл. 103 от ЗДвП. По отношение на обжалваното наказание за нарушение на чл. 103 от ЗДП, описано в пункт 2-ри на НП, съдът приел, че съгласно разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания при подаден сигнал за спиране. За да бъде задължен да спре водачът, сигналят следва да е подаден от полицейския служител по предвидения в закона начин. Начините, чрез които може да бъде подаден сигнала за спиране са лимитативно изброени в нормите на чл. 170, ал. 3 от ЗДвП и чл. 207 от Правилника за прилагане на закона за движение по пътищата /ППЗДвП/. Съгласно посочените разпоредби, при спиране на ППС, служителят от органите за контрол трябва да подаде ясен сигнал със стоп-палка. Съдът приел за безспорно, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението.

По силата на въведената в чл. 189, ал. 2 от ЗДвП презумция, процесният АУАН се ползва с формална доказателствена сила в административно наказателното производство до доказване на противното, като в конкретния случай констатациите в акта не само не са опровергани пред районния съд, но и са потвърдени изцяло в хода на съдебното производство.

Правилно въззивният съд е приел за установено, че от касатора са извършени нарушения по чл. 104б, т. 2 и по чл. 103 от Закона за движение по пътищата, като е анализирал всички събрани писмени и гласни доказателства, както и относимата нормативна уредба.

Мотивите на районният съд са в достатъчна степен подробни, ясни и последователни, като са засегнати всички въпроси във връзка със законосъобразността на обжалваното наказателно постановление

По отношение третото нарушение по чл. 157, ал. 6 от ЗДвП, за което е наложена глоба в размер на 20 лева, считано от 04.08.2023 г. в ДВ са обнародвани поредните изменения на ЗДвП, като нормата по чл. 157, ал. 6 от закона е отменена. В случая съдът следва да съобрази настъпилия по благоприятен закон, независимо от безспорното административно нарушение и в тази част следва да се отмени съдебното решение на СРС и НП в тази част.

Извършвайки проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства, настоящия състав на АССГ намира, че доводите, изложени в касационната жалба са неоснователни и релевираните отменителни основания не са налице.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло установената от районния съд фактическа обстановка. В мотивите към решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото факти и доказателства и на следващите от тях правни изводи, съобразени с приложимите материалноправни разпоредби.

Касационната инстанция споделя извода на РС, че в хода на развитото се производство по ЗАНН, приключило с издаване на процесното НП, не са допуснати съществени нарушения на административно процесуалните правила.

Въведените в жалбата твърдения, че доказателствата събрани в производството пред районния съд, не установявали по несъмнен начин извършването на процесното административно нарушение, са неоснователни.

Решението на СРС като правилно следва да се потвърди, извън частта, в която по законодателен ред е отменена разпоредба от ЗДвП, за която на касатора е било

наложено административно наказание.

По изложените съображения, XX касационен състав на АССГ

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение на СРС, постановено по нах д. № 1610/2023 г. от 19.04.2023 г. в частта, с която е потвърдено НП № 22-4332- 010592/13.06.2023 г., издадено от началник група при ОПП СДВР по отношение на Б. В. А. от С., като на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение по чл. 157, ал. 6 от ЗДвП/отм. ДВ бр. 67 от 04.08.2023 г./ му е наложена „глоба“ в размер на 20 лева.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.04.2023 г., постановено по нах д. № 1610/2023 г. в на СРС/112 състав в останалата част.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.